

สมบัติเกาะนรก

บทประพันธ์ของ สุชาติ สวัสดิ์ศรี
เขียนบทโดย ปวีณ พงศ์สิทธิ์

ในคืนที่มืดมัว ยังมีสิ่งลึกลับ
ลึกลับลึกลับ อาถรรพณ์ อยู่
ยั่วยุมาก ที่มนุษย์ยังไม่รู้จัก
ห้องทะเลอันกว้างไกลขอบ
สมุทรสมุทร ทิวเขาใหญ่สูง
หนึ่ง โสเภณีไปทางทะเล
เหมือนอุบะที่พายุระลอกธรรม
ของผืนน้ำบนเรือให้ประสพ
มรสุมชีวิต อย่างหนึ่ง!

ผู้เฒ่าของกำลั่มตนบนเรือ ชื่อเจ้าชาย
พินักซ์ซีล แห่งบาสทิลนุ ทรงอยู่ใน
วัยฉกรรจ์และมีเล่ห์กลทพรเจ้ามิดัว

ด้วยไม้สรวักใบพรหมองเขียวและเตี้ย
ทรงทะลุ เจ้าชายมักสะอับประหลาด -
จทรงับเสมอ สบวับหญิงได้เดินเรือ
ออกจากเงาหน้าไม้และโกลนออกไป!

พวกราเวเตียบทรงมีกำลังมาก พะยะละ
เจ้าชาย เรือดำสีปดห้เห็นอะไรได้ ส่า-
ทาสเริ่มหนาวเย็นเข้ามาหาที่ ๆ!

ฉันนะสิ!
หมอบอก
สงขี้ต
เมทขี้ข

เป็ยบริเวณที่หาตามไม่เสยุดทนมา
กอบ แม่น้ำของทะเลทรายบิรัน แต่
หมอบอกว่าป่าตามหัวบริเวณสนหนอน

มันมองบิณฑิมาทางแทบไม่กล้าอยเห็นใน
เรือเตี้ยขึ้นๆ ชะวังเจี๋ยวชะไปจนเห็น
ไม้ประดาเข้า
ชะวังห่วยหาย!

เจ้าชายพิฆาตสีส^๑ให้เรือแล่นเข้า
หมอกอันหนาทึบเข้าไป เรือเดิน
เพียงชั่วครู่ ก็ปรากฏเกาะบางหนึ่งขึ้น

[illegible]